

Dünya Günü

Bir öyküyle çıktık yola...

Bir sabah sahilde yürüyüş yapan bir adam, gördüğü manzara karşısında şaşkınlığa uğramış. Bütün kıyı can çekişen denizyıldızlarıyla doluymuş. Bir önceki gece çok güçlü dalgaların etkisiyle binlerce denizyıldızı, geri dönemeyecek kadar uzaklaşmışlar evlerinden. Adam yapabileceği hiçbir şey olmadığını düşünerek üzgün üzgün yürümeyi sürdürürken, denizyıldızlarını denize atmaya çalışan bir çocuğa rastlamış. Çocuk nefes nefeseymiş ve belli ki uzun zamandır bununla uğraşıyormuş. Çocuğun yanına gitmiş ve "Burada binlerce denizyıldızı var. Hepsini atmaya olanak yok. Senin bunları denize atman neyi farkettiler ki?" demiş. Çocuk hiç aldırış etmeden yaptığı işe devam etmiş. Bir taraftan denizyıldızlarını tek tek denize atarken, diğer taraftan da adama "Bak bu denizyıldızı için çok şey farkettiler ama; bunun için de ve bunun için de..." demiş. Adam bir an durmuş ve çocuğun ne kadar haklı olduğunu farketmiş. O da, bu güzel hayvanların evlerine dönmesine yardım etmeye başlamış.

Dünya Günü bütün insanların, gezegenimizi korumak için neler yapılabileceğini düşünüp, yıl boyunca bunları yerine getirmek için kararlar aldıkları gün. Elbette gezegenimizi korumak için tek bir gün yeterli değil. Nasıl ki annelerimizi sadece Anneler Günü'nde değil, her gün seviyorsak, gezegenimizi de her gün korumalıyız. Peki bu günün nasıl ortaya çıktığını biliyor musunuz?

1963 yılında, ABD'de Senatör Gaylord Nelson, gezegenimiz için endişelenmeye başlamış. Senatör Nelson, dünyanın giderek kirlendiğinin, bitkilerin ve hayvanların öldüklerinin farkındaymış. Neden daha çok insanın bu sorunu çözmek için uğraşmadıklarını merak ediyormuş. Ülke yönetiminde etkili diğer yöneticilerle konuşmuş bu konuyu. Hep birlikte, o dönemin devlet başkanının tüm ülkeyi dolaşıp insanlara bu sorunun önemini anlatmasına karar vermişler. Buna karşın kendilerine yardımcı olacak yeterince insan bulamamışlar.

1969 yılında, Senatör Nelson'ın aklına gezegenimizdeki bu sorunu insanlara anlatmak için özel bir gün düzenleme düşüncesi gelmiş. Bu amaçla, bütün okullara ve öğrencilerin okuduğu dergilere bir yazı göndermiş. Bu dergileri hemen hemen bütün okullar alıyormuş ve Nelson en çok çocukların yardım edeceğini biliyormuş.

22 Nisan 1970 yılında ilk "Dünya Günü" düzenlenmiş. Ülkenin her yerinde, insanlar doğa için yardım edeceklerine söz vermişler. İşte, o günden beri "Dünya Günü" bütün ülkelerde düzenli olarak kutlanıyor. Artık dünyadaki bütün insanlar, doğanın önemini ve doğayı koruyabilmek için birlikte işbirliği içinde çalışılması gerektiğini biliyorlar.

Fabrikaların çoğu, endüstriyel atıklarını doğaya boşaltırken çok dikkatsizce davranıyorlar. Bizler ve diğer canlılar için çok önemli olan göller ve su kaynaklarımız kurutuluyor. Havayı temizleyen en güzel ormanlarımız yeni konutlar kurulması için kesiliyor. Dünyamız, her geçen gün daha da kirleniyor, hayvanlarımız ve bitkilerimiz de ölüyor.

Geçen yıl tüm dünyada 184 ülkeden milyonlarca insan Dünya Günü'nü değişik

çevre etkinlikleriyle kutladı. Biz de bu yıl 22 Nisan Dünya Günü'nde gezegenimizde olup bitenlere bir bakıp, onu korumak için neler yapabileceğimizi düşünüp bir liste oluşturabiliriz. Bizim aklımıza ilk gelenler şöyle:

- Daha az ağacın kesilmesi için kağıtlarımızı arkalı önlü kullanabiliriz.
- Ağaç dikebiliriz.
- Kullanılmış kağıtları ya da gazeteleri, daha sonra onları tekrar kullanmak üzere yakın çevremizdeki geri dönüşüm kumbaralarına atabiliriz.
- Sokak hayvanlarına yuva sağlayabiliriz.
- Bilgisayarımızı kullanmadığımız zaman ekran koruyucunun devreye girmesini beklemeden ekranı kapatabiliriz. (Bilgisayar ekranını çalıştırmak için 60 watt'lık bir ampulün kullandığı kadar bir enerjiye gereksinim olduğunu biliyor muydunuz?)

Siz de aklınıza gelen başka önlemleri bu listeye ekleyebilirsiniz. Kendi kendinize kararlar alıp bunları bir kağıda yazıp her zaman görebileceğiniz bir yere asabilirsiniz. Hatta sınıf arkadaşlarınızla ve bizimle de bu düşüncelerinizi paylaşabilirsiniz. Okul panosuna büyük bir ağaç resmi yapııştırıp yapraklarına da alınmasını düşündüğünüz önlemleri yazabilirsiniz. Böylece bütün bir yıl boyunca bunları anımsayıp, aldığınız bu kararları yerine getirebilirsiniz. Okulunuzda, yöneticilere mesajlar vermek için mektup kampanyaları düzenleyebilirsiniz. Yazılan bu mektupları ilgili yerlere yollarsanız belki de olumlu yanıtlar alabilirsiniz. Bu sizce de güzel olmaz mı?

Elbette her olumsuzluk hemen ortadan kalkmaz. Bunun için biraz zaman ve sabır gerekir. Örneğin, fabrikaların zehirli atıklar atmasını bir anda engelleyemeyiz ya da hayvanların ve bitkilerin hepsini kurtaramayız. Ancak aklımıza gelen en ufak düşünceleri bile gerçekleştirerek, gezegenimizde olumlu farklar yaratabiliriz; tıpkı "denizyıldızı" öyküsünde olduğu gibi. Küçük bir çocuğun öyküsüyle çıktık yola, neden bu sizin de öykünüz olmasın!

. Banu Binbaşaran

Resimleyen Yigit Özgür